

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11. veljače 2004.

Veliki je čin ljubavi kad se brinemo za onoga koji pati!

Kateheza: Svjetski dan bolesnika 1. Danas se mišlu upućujemo prema časnome marijanskom svetištu u Lurd, smještenome na Pirenejskom gorju, koje još uvijek privlači mnoštvo hodočasnika iz čitavoga svijeta, a među njima i tolike bolesne. Ove godine, ondje će se održati glavne događaji Svjetskoga dana bolesnika, koji se već po uhodanom običaju obilježava uz liturgijski spomen Blažene Djevice Marije Lurdske. To svetište nije izabrano samo zbog njegove snažne povezanosti sa svjetom bolesti i s djelatnicima u pastoralu zdravlja. Mislilo se na Lurd ponajprije jer je 2004. godine sto pedeseta obljetnica proglašenja dogme o Bezgrešnoj, što se dogodilo 8. prosinca 1854. U Lurd četiri godine kasnije, 1858., Djevica Marija u spilji Massabielle ukazala se Bernardici Soubirous, predstavljajući se kao "Bezgrešno začeće".

2. Utječemo se sada u našemu duhovnom hodočašću Bezgrešnoj iz Lurda, kako bismo se združili s molitvom ondje prisutnih svećenika i vjernika, a osobito bolesnika. Svjetski dan bolesnika predstavlja snažni poziv na ponovno otkrivanje važnosti koja u kršćanskoj zajednici pripada onima koji trpe, ali i na sve jače vrednovanje njihovoga dragocjenog doprinosa. Gledajući samo ljudskim očima, može se činiti da su patnja i bolest absurdne stvarnosti, no ako dozvolimo da nas prosvijetli svjetlo Evanđelja, možemo shvatiti njihovo duboko spasenjsko značenje. "Iz paradoksa Križa - istaknuo sam u Poruci za ovaj Svjetski dan bolesnika - izvire odgovor na naša najuznemirujuća pitanja. Krist trpi za nas: On uzima na se patnju svih i otkupljuje ju. Krist trpi s nama, dajući nam mogućnost da s njime podijelimo svoje patnje. Sjedinjena s Kristovom, ljudska patnja postaje sredstvo spasenja" (br. 4).

3. Obraćam se sada svima koji u tijelu ili duhu osjećaju teret patnje. Svakome od njih ponovno

izričem svoju ljubav i duhovnu blizinu. Htio bih, u isto vrijeme, da je ljudsko postojanje uvijek Božji dar, pa i kad je označena tjelesnim trpljenjem svake vrste; "dar" kojega moraju vrednovati i Crkva i svijet. Naravno, tko trpi ne smije biti prepušten sam sebi. U tom smislu, rado upućujem riječi dubokoga poštovanja onima koji, u jednostavnosti i duhu služenja, nastoje biti uz bolesnike, gledajući da im olakšaju patnje i, koliko je to moguće, da ih uz pomoć napretka medicine oslobođe bolesti. Na osobiti način mislim na zdravstvene djelatnike, liječnike, bolničare, znanstvenike i istraživače, kao i na bolničke kapelane i volontere. Veliki je čin ljubavi kad se brinemo za onoga koji pati!

4. "Sub tuum praesidium...", tako smo molili na početku ovoga našega susreta. "Pod obranu se tvoju utječemo", Bezgrešna Djevice Lurdska! Ti nam se predstavljaš kao savršena slika stvorenja po izvornom naumu Božjem. Tebi preporučamo bolesne, stare, osamljene: oblaži im bol, obriši suze i izmoli za svakoga potrebnu snagu da ispuni Božju volju. Budi potpora onima koji svakodnevno svojoj braći olakšavaju patnje. Pomozi nam svima da rastemo u poznavanju Krista, koji je svojom smrću i uskrsnućem pobijedio silu zla i smrti. Naša Gospo Lurdska, moli za nas!